

Τοῦ Ἀρχιμ. Βαρλαὰμ Μετεωρίτου

Δυσκολίες... □ δυσκολίες... □ δυσκολίες... παντοῦ δυσκολίες καὶ ἐνῶ ἡ ζωὴ εἶναι τόσο ὁμορφη, τόσο ὠραία, ταυτόχρο-να, ὅμως, καὶ τόσο δύσκολη! ...

Ὅχι μόνο στὴν ἐνήλικη ζωὴ, ποὺ εἶναι γνωστὸ ὅτι, δὲν κυλάει πάντα ἡρεμῆ κι εὐτυχισμένη, ὄχι ὄχι! ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ὡς παιδιὰ... ἄλλοι περισσότερο καὶ ἄλλοι λιγότερο, ἀντιμετωπίζουν προβλήματα, δυσκολίες, καταστάσεις ποὺ προκαλοῦν ἀγωνία ἢ πόνο...

Εἶναι ἀναπόφευκτο, φίλοι μου, σὲ κάποιες στιγμὲς τῆς ζωῆς μας νὰ βρεθοῦμε ἀντιμέτωποι μὲ δύσκολες καὶ δυσάρεστες καταστάσεις: ἓνας πενηντάχρονος χάνει τὴ δουλειά του... μιὰ κοπέλα ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τὸ σύντροφό της... ἓνα παιδί ζεῖ καθημερινὰ τοὺς καβγάδες τῶν γονιῶν του... μιὰ οἰκογένεια χάνει τὸ σπίτι της ἀπὸ σεισμό ἢ ἀπὸ πυρκαγιά... μιὰ νέα γυναίκα μαθαίνει ὅτι πάσχει ἀπὸ σοβαρὴ ἀρρώστια... κλπ, κλπ...

Ὅ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς πρέπει νὰ δῶ σημάχη... ἔχει νὰ παλέψῃ μὲ πολλές πρακτικὲς, κοινωνικὲς καὶ συναισθηματικὲς ἀντιξοότητες!

Καὶ ὅλοι μας ψάχνουμε... ψάχνουμε νὰ βροῦμε χίλιους μύριους τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους νὰ μπορῆ κάποιος νὰ ἀντέχη καὶ νὰ ξεπερνᾷ τὶς δυσκολίες, τὰ «χτυπήματα», τὶς κρίσεις...

Καὶ ὅμως, φίλοι μου, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ «πνίγονται σὲ μιὰ κουταλιὰ νερὸ» καὶ ἄλλοι ποὺ βγαίνουν ἀλώβητοι μέσα ἀπὸ τὶς πιὸ μεγάλες ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς!

Τελικὰ, ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ τρόποι καὶ πόσο μᾶς βοηθοῦν;

Μέσα στὴν Ἐκκλησία μας, ὅλες αὐτὲς οἱ δυσκολίες καὶ ἀντιξοότητες ὀνομάζονται "Προσωπικὸς Σταυρός".

Ὅ κάθε χριστιανὸς ποὺ πιστεύει στὸ Θεό, ἐκεῖνος, δηλαδή, ποὺ εἶναι προορισμένος νὰ κληρονομήσῃ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸν σταυρό!

Πρέπει νὰ σηκώ νουμε τὸ Σταυρό: μὲ κουράγιο, ὑπομονή, καρτερία, μυστικὴ χαρὰ, προσβλέποντας στὴν οὐράνια ἀμοιβή.

Τὸ Σταυρό, πρέπει νὰ τὸν βλέπουμε, ὡς προσωπικὸ ὑπαρξιακὸ γεγονὸς, ὡς βίωμα δικό μας, ποὺ μᾶς κάνει νὰ μετέχουμε σ' Αὐτόν... ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τὸ εἶπε: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι».

Ὅ ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σύρος λέγει: «οὐδεὶς γὰρ ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ

ἀνέσεως»!!!

Ἔτσι ὁ χριστιανός, ἂν εἶναι ἀληθινὸς χριστιανός, δὲν μπορεῖ νὰ ἀφήσῃ χῶρο μέσα στὴν καρδιά καὶ τὸ νοῦ του γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ὅποιας ἁμαρτίας. Κάθε κίνημα ἐμπαθές: εἴτε φιληδονίας, εἴτε φιλαργυρίας, εἴτε φιλοδοξίας, νεκρῶ νεται ἐν τῇ γενέσει, διαφορετικὰ ὁ φιλήδονος βίος εἰσάγει στὴν αἰὼν νια κόλαση!

Ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε ἓνα σταυρό, αὐτὸν τὸ σταυρὸ πρέπει νὰ δεχθοῦμε εὐχαριστιακὰ καὶ χωρὶς γογγυσμό... νὰ σηκῶ σουμε τὸ σταυρὸ τῆς φτώχειας... τῆς ἐγκαταλείψεως... τῆς περιφρονήσεως... Τὸν μεγαλύτερο ὅλων τῶν σταυρῶν, τὸν σταυρὸ μιᾶς ἐπὶ δυνῆς ἀθεράπευτης, ἰσόβιας ἀσθένειας... Πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι, αὐτὸς ὁ σταυρὸς θὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν πιὸ ὁμορφὴ θέσῃ στὸν παράδεισο!!!

Γιατὶ νὰ διαμαρτυρόμαστε καὶ νὰ γογγύζουμε ὅταν σηκῶ νουμε σταυρὸ; Μᾶλλον νὰ χαιρόμαστε, διότι ὁ σταυρὸς αὐτὸς εἶναι ἀπόδειξη τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ, ὅτι δηλαδὴ ὁ Θεὸς θέλει νὰ κληρονομήσουμε τὴ βασιλεία του... ἄς πανηγυρίζουμε γιὰ ὅποιονδήποτε σταυρὸ, ὑψῶ νοντας τὰ μάτια στοὺς οὐρανοὺς.

Πρέπει μὲ πολλὴ ταπείνωση καὶ χωρὶς τὸν παραμικρὸ γογγυσμὸ καὶ διαλογισμὸ νὰ δεχόμαστε ὅλες τὶς δοκιμασίες καὶ τὶς θλίψεις, πού μᾶς στέλνονται ἀπὸ τὸ Θεό, ἔχοντας τὴν ταπεινὴ πεποίθησι, ὅτι μὲ αὐτὰ ὁ Θεὸς μᾶς κατευθύνει καὶ ὄχι ὅτι ξεσπᾶ ἐπάνω μας τὴν ὀργή Του.

Ἄς τιμήσουμε τὸ παρελθόν μας καὶ τὶς δυσκολίες του, διότι εἶναι οἱ εὐκαιρίες τῆς ζωῆς μας!

Μὲ κάθε δευτερόλεπτο πού περνᾶμε προσκολλημένοι στὸ παρελθόν, κλέβουμε ἓνα δευτερόλεπτο ἀπὸ τὸ μέλλον μας... μὲ κάθε λεπτὸ πού περνᾶμε μεμψιμοιρῶ ντας γιὰ τὶς δυσκολίες μας, ἀφαιροῦμε ἓνα λεπτὸ ἀπὸ τὸ χρόνο πού ἔχουμε γιὰ νὰ βροῦμε λύσεις σὲ αὐτὰ!

Ὅταν σκέφτομαστε ὅλα ἐκεῖνα πού θὰ εὐχόμεσταν νὰ μὴ μᾶς εἶχαν συμβεῖ ποτέ, δὲν ἐπιτρέπουμε νὰ ἔρθουν στὴ ζωὴ μας ὅλα ὅσα θέλουμε νὰ μᾶς συμβοῦν... καὶ μὴ ξεχνᾶμε πὼς οἱ μεγαλύτερες δυσκολίες τῆς ζωῆς, μᾶς ἀποκαλύπτουν τὶς μεγαλύτερες εὐκαιρίες τῆς ζωῆς μας...

Ἄν ἔχουμε ἀντιμετώπιση πολλὰ προβλήματα στὴ ζωὴ μας, τότε, ἴσως, νὰ προετοιμαζόμαστε νὰ ὑπηρετήσουμε κάποιον ἀνώτερο σκοπὸ, ὁ ὁποῖος θὰ ἀπαιτῆ νὰ ἦμαστε ἐφοδιασμένοι μὲ τὴ σοφία πού ἀποκτήσαμε μέσα ἀπὸ τὶς δοκιμασίες... ἄς ἀξιοποιήσουμε αὐτὰ τὰ μαθήματα ζωῆς... ἄς θυμόμαστε ὅτι, οἱ εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι συχνὰ ἔχουν ἀντιμετώπισει τόσες ἀντιξοότητες, ὅσες καὶ οἱ δυστυχισμένοι, ἢ διαφορὰ εἶναι ὅτι, οἱ πρῶτοι διαθέτουν ἓναν θετικὸ τρόπο σκέψης πού τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἀξιοποιοῦν τὶς ἀναμνήσεις τους γιὰ νὰ ἐμπλουτίζουν τὴ ζωὴ τους!

Αὐτὸ ἄς ζήσουμε, φίλοι μου, γιὰτὶ αὐτὲς οἱ δοκιμασίες, αὐτὸς ὁ σταυρὸς, ὅταν γίνεται τρόπος ζωῆς, ὁ ἄνθρωπος ζεῖ τὴ λύτρωση, γεύεται τὴ θεραπεία, ἀναπνέει τὴ σωτηρία καὶ κοινωνεῖ τὴν Ἀνάστασι!!!